

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

บริษัทในกลุ่มบันเทิงและสันทนาการ ประกอบด้วยบริษัทที่มีประเภทกิจการและลักษณะการดำเนินงานที่หลากหลาย เช่น ประกอบธุรกิจจัดหา ผลิตรายการ ขายเป็นเวลาโฆษณา ผลิตและจำหน่ายสินค้าออกดีโอ วีดีโอ สิ่งพิมพ์ ให้บริการด้านสนามกอล์ฟ ให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น อาคารสโมสร ประกอบด้วยภัตตาคาร สระว่ายน้ำ ให้บริการโรงภาพยนตร์ ธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สวนสัตว์ สวนสนุก เป็นต้น จึงทำให้มีรายได้หลายประเภท ทั้งรายได้จากการขายสินค้า รายได้จากค่าบริการ รายได้จากดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และเงินปันผล ซึ่งครอบคลุมมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่องการรับรู้รายได้ ดังนั้น การรับรู้รายได้ในเวลาและจำนวนที่ถูกต้องเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้ผลการดำเนินงานถูกต้องตามที่ควรจะเป็น¹ ซึ่งรายได้ของกิจกรรมแต่ละอย่างถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ในการวิเคราะห์ว่าจะรับรู้รายได้เมื่อใดอย่างไร โดยประเด็นหลักทางการบัญชีสำหรับรายได้ คือการกำหนดว่าเมื่อใดกิจการควรรับรู้รายการเป็นรายได้ แม้บทการบัญชีกำหนดว่ารายได้ควรรับรู้เมื่อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตของรายการจะเข้าสู่กิจการ และกิจการสามารถวัดมูลค่าของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของรายการดังกล่าวได้อย่างน่าเชื่อถือ² ซึ่งงบกำไรขาดทุนจะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร และความสามารถในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดจากทรัพยากรที่มีอยู่ โดยแสดงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินได้ทุกกลุ่ม เช่น ผู้ลงทุน ลูกจ้าง ผู้ให้กู้ ผู้ขายสินค้า เจ้าหนี้อื่น ลูกค้า รัฐบาล หน่วยงานราชการ และสาธารณชน สิ่งหนึ่งที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเกิดความมั่นใจ และผลักดันให้เกิดการลงทุน นั่นคือ ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันได้ ซึ่งเป็นลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงิน อันจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของกิจการ เพื่อใช้ในการนำไปใช้ตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจได้

¹ วิไลรัตน์ วิจารณ์ครินทร์ และสุวิมล กฤตยาภิรณ. มาตรฐานการบัญชี แนวทางในการปฏิบัติและตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูล (2543). (กรุงเทพฯ : บริษัท แอล.ที.เพรส จำกัด, 2543), หน้า 311.

² สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่องการรับรู้รายได้. (กรุงเทพฯ : บริษัท พี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด, 2543), หน้า 3.

เนื่องจากบริษัทในกลุ่มบันเทิงและสันทนาการ ประกอบด้วยธุรกิจที่มีรายได้หลายประเภท รวมถึงความซับซ้อนของการรับรู้รายได้ ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การรับรู้รายได้ใน รายงานประจำปี และงบการเงินของบริษัทในกลุ่มบันเทิงและสันทนาการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาว่า บริษัทเหล่านั้นมีการรับรู้รายได้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 และหลักการบัญชีที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาหลักเกณฑ์การรับรู้รายได้ในรายงานประจำปี และงบการเงินประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ

1.3 ขอบเขตและวิธีการศึกษา

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงการรับรู้รายได้ในรายงานประจำปีและงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ สำหรับ งบการเงินประจำปี พ.ศ. 2546 และพ.ศ.2547 ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่องการรับรู้รายได้ และหลักการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้รายได้

วิธีการศึกษา

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

การศึกษานี้จะเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปีและงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ และศึกษาค้นคว้าจาก เอกสาร หนังสือ และวารสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษานี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ โดยมีประชากรในปี พ.ศ. 2546 และพ.ศ.2547 จำนวน 14 บริษัท³ ได้แก่

³ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สรุปข้อเสนอบริษัทจดทะเบียน 2547. เล่มที่ 3. (กรุงเทพฯ : บริษัท นิวส์ อินเตอร์เนต พับลิชชิง จำกัด, 2547), หน้า 6.

1. บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)
2. บริษัท บีเอ็นที เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)
3. บริษัท เทพธานีกรีทา จำกัด (มหาชน)
4. บริษัท ซีวีดี เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)
5. บริษัท อีจีวี เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)
6. บริษัท จีเอ็มเอ็ม มีเดีย จำกัด (มหาชน)
7. บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)
8. บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
9. บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
10. บริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน)
11. บริษัท อาร์.เอส. โปรโมชั่น จำกัด (มหาชน)
12. บริษัท ซาฟารีเวิลด์ จำกัด (มหาชน)
13. บริษัท ทราฟฟิคคอร์ปอเรชั่น โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
14. บริษัท ยูไนเต็ด บรอดคาสติง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

การเก็บข้อมูล

การศึกษานี้ใช้การรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีและงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ สำหรับงบการเงินประจำปี พ.ศ. 2546 และพ.ศ.2547 ที่ผ่านการตรวจสอบและรับรองจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำเสนอข้อมูลที่วิเคราะห์ในลักษณะพรรณนา เพื่ออธิบายหลักเกณฑ์การรับรู้รายได้ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ สำหรับงบการเงินประจำปี พ.ศ. 2546 และพ.ศ.2547 ว่าได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 37 เรื่องการรับรู้รายได้ และหลักการบัญชีอื่นที่เกี่ยวข้อง

1.4 นิยามศัพท์

รายได้⁴ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปแบบกระแสเข้าหรือการเพิ่มค่าของสินทรัพย์หรือการลดของหนี้สิน อันส่งผลในส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

การรับรู้รายได้ หมายถึง ตามหลักบัญชีจำเป็นต้องพิจารณาตัดสินว่ารายได้เกิดขึ้นเมื่อใด และควรจะบันทึกเป็นรายได้ด้วยจำนวนเงินเท่าใด และควรจะบันทึกเป็นรายได้ด้วยจำนวนเงินเท่าใด โดยทั่วไปการขายสินค้าจะรับรู้เป็นรายได้เมื่อได้ให้บริการแล้ว

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ หมายถึงบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ ในปี 2546 และพ.ศ. 2547 จำนวน 14 บริษัท

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

เพื่อทราบหลักเกณฑ์การรับรู้รายได้ และนำเสนอข้อมูลในงบการเงิน เพื่อช่วยนักลงทุนในการนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มบันเทิงและสันทนาการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

⁴ ภาพร เอกอรรรถพร. **บัญชีมีประโยชน์**. (กรุงเทพฯ : สถาบันสภาภัทร, 2545), หน้า 202.

⁵ สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย. **ศัพท์บัญชี**. (กรุงเทพฯ : บริษัท พี เอ ลีฟวิ่ง จำกัด, 2538), หน้า 81.